

## **A Prelátus levele (2017. január 31.)**

Mons. Fernando Ocáriz első levele az Opus Dei híveihez. Felidézi a január 23-án történeteket, megköszöni az érte mondott imádságokat, és megemlékezik mons. Javier Echevarriáról.

2017.02.04.

Kedves gyermekeim! Jézus oltalmazza leányaimat és fiaimat!

Bizonyára megértitek, milyen megindultan írok nektek első

alkalommal leányaimnak és  
fiaimnak szólítva benneteket.

Rómában élő testvéreitek már január  
23-án, hétfő este elkezdtek Atyának  
szólítani. Oly természetes és spontán  
módon tették ezt, amely egyszerre  
meglepett és meghatott. Nekem  
azonban majdnem egy hétbe telt,  
amíg összeszedtem a bátorságom,  
hogy néha leányaimnak és fiaimnak  
hívjam őket, mivel zavarban vagyok,  
ugyanakkor hálát adok ezért a bátor  
és egyszerű hűségért. Mindannyian  
testvérek vagyunk Krisztusban,  
miközben most Atyja vagyok ennek a  
sok embernek, akikből áll az Opus  
Dei szerte a világon: rengeteg, olykor  
egymástól nagyon különböző világi  
nőnek és férfinak, és sok papnak,  
akiknek egy része a Prelatúrába, míg  
másik része különböző  
egyházmegyékbe inkardinált pap,  
akik csak a püspököktől függenek,  
mégis ők is ehhez az egységes kis  
családhoz tartoznak az Egyház  
szolgálatában.

Ezekben a napokban eszembe jutottak Szent Pál szavai a korintusi hívekhez, amelyek hangsúlyozzák, hogy Isten hívása mindig megelőz minket, és hogy Isten nem nézi a balgaságunkat és gyöngeségünket (vö. 1Kor 1,27). Hálát adok Istennek a tőle kapott derűs nyugalomért, amelyet nem tudok mással magyarázni, mint a ti imádságaitokkal és közelségetekkel. Kérem – kérjétek velem együtt – Szűz Máriát, hogy mindig szoros egységben éljünk, a Szentlélektől, a végtelen Szeretettől származó egységben.

Gondolataimban szüntelenül jelen van don Javier, Szent Josemaría második utódjának emléke. Ezzel nem a múltra gondolok, hiszen ő is az isteni irgalmasság megnyilvánulásainak történetéhez tartozik, amely valahogy mindig aktuális marad az Egyházban. Don Javierre emlékezve azonnal Szent

Josemaría és Boldog Álvaro felé fordul a tekintetünk. Nem más ez, mint mélységes hálával emlékezni egy emberre, aki egész életét arra tette fel, hogy két szent fiaként megvalósítsa a Művet, és aki most a Mennyből segít nekünk tovább.

***„A keresztények minden nemzedékének meg kell váltania és szentelnie saját korát. Ehhez meg kell értenie embertársai gondjait és osztoznia kell bennük, hogy a nyelvek adományával elmondja nekik, hogyan tudnak a Szentlélek működésére és Isten Szívének mindig túláradó gazdagságára válaszolni. Ránk, keresztényekre hárul korunkban az a feladat, hogy a világnak, a mi világunknak, amelyben élünk, hirdessük az Evangélium régi és egyben új üzenetét” (Es Cristo que pasa, 132).***

Leányaim és fiaim, a mi feladatunk minden egyes nap megvalósítani az Alapítónknak ezen apostoli vágyát és

a gyakorlatban megélni ezt a  
mottóját: *Omnes cum Petro ad Iesum  
per Mariam.*

Minden szeretetemmel megáldalak  
benneteket.

Atyátok,

Róma, 2017. január 31.

---

pdf | document generated  
automatically from [https://  
dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-  
prelatus-levele-2017-januar-31/](https://dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-prelatus-levele-2017-januar-31/)  
(2025.08.05.)